

Dendrobium lindleyi Steud.

Synoniem: *Dendrobium aggregatum* Roxb.

Vindplaats: De eerste planten werden door Pierard gevonden in het Arakan gebied van Opper Birma en later, in 1832, door William Roxburgh beschreven. Verder komt hij nog voor in de Himalaya's, Sikkim, Thailand, Laos, Vietnam, het Moulmeindistrict (Birma) en in Yunnan (Zuid China).

Omschrijving: Kleine langwerpige pseudobulben, dicht opeen groeiend, eenbladig. De oudere bulben zijn overlans gegroefd. Het blad is leerachtig, donkergroen en blijft jaren aan de plant. De korte bloemstengels ontstaan in het vroege voorjaar aan de bovenzijde op de zijkant van de afgerijpte bulben van vorig jaar. Ze groeien meestal horizontaal of iets naar beneden en zijn tot 15 cm lang. De 5-15 welriekende bloemen zijn als tros gerangschikt. De kleur is heldergeel met op de behaarde lip een oranjegele vlek. De lip heeft aan de rand een lichte franje. De bloei duurt niet langer dan een week maar de kleur van de prachtige bloeitrossen maken het kweken zeker de moeite waard.

Dendrobium aggregatum

Cultuur: Een plant voor een zeer lichte plaats in de gematigde- tot gematigdwarme kas. Het kweken op een varenblokje is het meest gebruikelijk, hoewel in een klein, opgehangen stenen potje goed mogelijk is. Het potmengsel moet in dat geval bestaan uit zuiver osmunda of mexifern. Veenmos is eigenlijk overbodig. In de groeiperiode, van april/ mei tot sept./okt. moet deze *Dendrobium* aanvankelijk heel voorzichtig gegoten worden. Zodra de wortelgroei aan de jonge scheuten goed doorzet kan men wekelijks flink gieten en om de 14 dagen vloeibare meststoffen geven. Afhankelijk van het weer (snelle of langzame verdamping) moet men vaker of minder vaak water geven. Belangrijk is, dat men de plant laat opdrogen alvorens weer te gieten. Zodra de nieuwe scheuten volwassen zijn vermindert men het gieten en wordt bemesten absoluut gestopt. Wil men in het voorjaar bloei verwachten dan is een strikte rustperiode noodzakelijk. Gedurende de wintermaanden hangt men de plant op een lichte koelere plaats~en er wordt hoogstens (1 x per 2 á 3 weken) met een nevelspuit vluchtig gespreeid om verschrompelen van de bulben te voorkomen. Ze mogen wel iets "magerder" worden maar niet verdrogen. Tegen half maart' wordt de plant weer naar zijn iets warmere zomerplaats teruggebracht en normaal gegoten. Niet tang daarna ziet men de bloemstengels verschijnen. Komen ze niet, dan is de plant te veel verwend geweest in de wintermaanden. Voor kamercultuur zal deze soort meestal teleurstelling geven tenzij men de zo noodzakelijke groeiomstandigheden kon nabootsen.

N.B.: Het bovenstaande geldt ook voor de kleinere variëteit - jenkensii.